

რომი ამყარებს ხილვას — ნომერი ოთხი

ძველი დავების განახლება: ბრძოლა ადვენტიზმში წინასწარმეტყველური განმარტების ირგვლივ

Jeff Pippenger

2024-08-08

ჩვენ წინასწარ ვიყავით გაფრთხილებულნი, რომ „ძველი დაპირისპირებები“ უკანასკნელ დღეებში კვლავ აღდგებოდა.

„ისტორიასა და წინასწარმეტყველებაში ღვთის სიტყვა ასახავს ჭეშმარიტებასა და ცდომილებას შორის ხანგრძლივად მიმდინარე ბრძოლას. ეს ბრძოლა ჯერაც გრძელდება. რაც უკვე ყოფილა, კვლავ განმეორდება. ძველი დავები კვლავ გაცოცხლდება, და ახალი თეორიები განუწყვეტლივ იჩენს თავს.“ Selected Messages, წიგნი 2, 109.

უცვლელად, ის ძველი დაპირისპირებანი სატანური მცდელობა იყო, ძირი გამოეთხარა თანამედროვე რომის როლისათვის, რადგან სწორედ უკანასკნელი დღეების პაპის რომი ამყარებს ხილვას. ამ ფაქტის რამდენიმე მაგალითი არსებობს ადვენტიზმის ისტორიაში. პირველი იყო დაპირისპირება პროტესტანტებსა და მილერიტებს შორის, როგორც ეს წარმოდგენილი იყო 1843 წლის პიონერულ სქემაზე. წმინდა 1843 წლის პიონერულ სქემაზე ერთადერთი მითითება, რომელიც „უფლის მიერ იყო წარმართული და არ უნდა შეიცვალოს“, და რომელიც არ წარმოადგენდა ღვთის სიტყვის წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტების პირდაპირ მითითებას, იყო იმ პერიოდის პროტესტანტებთან მილერიტების დაპირისპირების გამოსახვა. პროტესტანტები დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლში მოხსენიებულ „შენი ხალხის მძარცველებს“ ანტიოქე ეპიფანესად მიიჩნევდნენ, მაშინ როცა მილერიტებმა იცოდნენ, რომ ეს რომი იყო.

„164 ანტიოქე ეპიფანეს სიკვდილი, რომელიც, ცხადია, არ აღმდგარა მთავართა მთავრის წინააღმდეგ, რადგან იგი 164 წლით მკვდარი იყო მანამ, ვიდრე მთავართა მთავარი დაიბადებოდა.“ 1843 წლის პიონერული დიაგრამა.

ამის შემდგომ წარმოიშვა დავა ჯეიმს უაიტსა და ურია სმითს შორის დანიელის მეთერთმეტე თავში მოხსენიებული „ჩრდილოეთის მეფის“ სწორი იდენტიფიკაციის თაობაზე. ჯეიმსი მართალი იყო, როდესაც დანიელის მეთერთმეტე თავის დასკვნით მუხლებში „ჩრდილოეთის მეფედ“ პაპის რომს განსაზღვრავდა, ანუ, როგორც მე ვუწოდებ, თანამედროვე რომს. სმითი ამტკიცებდა, რომ დანიელის მეთერთმეტე თავის ოცდამეექვსე მუხლში მოხსენიებული „ჩრდილოეთის მეფე“ ათეისტური საფრანგეთი იყო.

მუხლი 36. და მეფე იმოქმედებს თავისი ნებით; აღიმალლებს თავს და განადიდებს თავს ყოველ ღმერთზე მეტად, და საოცარ სიტყვებს იტყვის ღმერთთა ღმერთის წინააღმდეგ, და წარემართება, ვიდრე აღსრულდებოდეს რისხვა; რადგან რაც

განჩინებულია, ის აღსრულდება.

„აქ მოხსენიებული მეფე ვერ აღნიშნავს იმავე ძალას, რომელიც ბოლოს იყო ნახსენები, კერძოდ, პაპის ძალაუფლებას; ვინაიდან ეს განსაზღვრებანი არ იქნება მართებული, თუ იმ ძალაუფლებას მივუსადაგებთ.“ ურია სმიტი, Daniel and the Revelation, 292.

სმითმა თავისი საკუთარი „პირადი განმარტება“ შეიტანა, როდესაც განაცხადა: „აქ წარმოდგენილი მეფე ვერ აღნიშნავს იმავე ძალას, რომელიც ბოლოს იყო მოხსენიებული; კერძოდ, პაპის ძალაუფლებას; რადგან ეს კონკრეტული ნიშნები არ გამოდგება, თუ იმ ძალას მივუსადაგებთ.“ ღვთის სიტყვა არასოდეს ცდება, და გრამატიკულად არასწორია ადამიანისეული მოსაზრების გამოყენება ამ მონაკვეთის მკაფიო გრამატიკული წყობის უარსაყოფად. მუხლი ამბობს: „და მეფე“, რაც მოითხოვს, რომ იდენტიფიცირებული მეფე იყოს იგივე მეფე, რომელიც წინა მონაკვეთშია წარმოდგენილი. ახალი მეფის შესახებ არავითარი მტკიცებულება არ არსებობს, ხოლო სმითი ადასტურებს, რომ „იგივე ძალა, რომელიც ბოლოს იყო მოხსენიებული“, იყო „პაპის ძალაუფლება“. იგი თავის წიგნში აღიარებს, რომ ოცდამეთერთმეტე მუხლიდან ოცდამეთხუთმეტე მუხლამდე პაპის ძალაუფლებას წარმოდგენილი, და რადგან ოცდამეთექვსმეტე მუხლში ახალი მეფის ამომცნობი არავითარი გრამატიკული მტკიცებულება არ არსებობს, იგი უბრალოდ ამტკიცებს, რომ ოცდამეთხუთმეტე მუხლის შემდეგ მომდევნო მუხლები პაპის ძალაუფლების წინასწარმეტყველურ ნიშნებს არ გამოხატავს. ამიტომ იგი საფრანგეთის შესახებ საკუთარ შეხედულებას ამატებს.

როცა სმიტი ორმოცე მუხლს ეხება, მის კერძო განმარტებაზე აგებული მცდარი წინასწარმეტყველური საფუძველი აიძულებს მას დაადგინოს სამხრეთი ომი, რომელიც, მისი ვარაუდების თანახმად, სამხრეთის მეფედ ეგვიპტეს ასახელებს, რომელიც ამ მუხლში საფრანგეთს „ებრძვის“, ხოლო ჩრდილოეთის მეფედ ის თურქეთს მიიჩნევს, რომელიც ასევე საფრანგეთის წინააღმდეგ გამოდის. ადამიანური ინტერპრეტაციის ეს დამატება აყალიბებს წინასწარმეტყველურ მოდელს, რომლის საფუძველზეც სმიტი პირდაპირ არმაგედონს ასახელებს, სადაც თურქეთი იერუსალიმისკენ მიემართება, რითაც აღნიშნავს ადამიანური გამოცდის დროის დასასრულს, როდესაც მიქაელი აღდგება. ადვენტიზმის ისტორიის განმავლობაში მრავალი წიგნი დაწერილა, რომლებშიც სწორად არის გამოვლენილი ამგვარი გამოყენების მცდარობა.

ამ სტატიის მიზანი არ არის ურია სმიტის კერძო განმარტების ნაყოფების განხილვა, არამედ მხოლოდ იმ დავის წარმოჩენა, რომელიც მაშინ მოჰყვა, როცა მან თავისი კერძო განმარტების გავრცელება დაიწყო; რადგან, როდესაც ჯეიმს უაითი მის მცდარ შეხედულებას წინ აღუდგა, ეს ადვენტიზმში დავის კიდევ ერთ მიმართულებად იქცა, სადაც რომის სწორი იდენტიფიკაცია მცდარი გამოყენებით იქნა თავდასხმის ქვეშ დაყენებული.

ასევე არსებობდა დანიელის წიგნში „მუდმივის“ შესახებ გაჭიანურებული დავა, როდესაც ლაოდიკიური ადვენტიზმი დაეთანხმა განდგომილ პროტესტანტულ შეხედულებას, რომელიც დანიელის წიგნში „მუდმივს“ ქრისტეს საწმიდარში მსახურებად განსაზღვრავდა, რაც ეწინააღმდეგებოდა უკვე დამკვიდრებულ ფუნდამენტურ ჭეშმარიტებას, რომ „მუდმივი“ წარმართული რომის სიმბოლო იყო.

„შემდეგ ვიხილე „მუდმიურთან“ დაკავშირებით (დანიელი 8:12), რომ სიტყვა „მსხვერპლი“ ადამიანის სიბრძნემ ჩასვა და იგი ტექსტს არ ეკუთვნის, და რომ უფალმა ამის შესახებ სწორი გაგება მისცა მათ, ვინც სამსჯავროს ჟამის შეძახილი გაახმოვანა. როცა ერთობა არსებობდა, 1844 წლამდე, თითქმის ყველა შეთანხმებული იყო „მუდმიურის“ სწორ გაგებაზე; ხოლო 1844 წლის შემდეგ შექმნილ არეულობაში სხვა შეხედულებები იქნა მიღებული, და მათ კვალდაკვალ წყვდიადი და არეულობა მოვიდა. 1844 წლის შემდეგ დრო აღარ ყოფილა გამოცდა, და იგი აღარასოდეს იქნება გამოცდა.“ Early Writings, 74.

აღსასრულის ჟამს, 1989 წელს, როდესაც დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვსი მუხლი განიხილდა, ჩრდილოეთის მეფე მაშინ პაპის რომად იქნა ცნობილი, ზუსტად ისე, როგორც ჯეიმს უაითმა უწინ განსაზღვრა თავის დავაში ურია სმითთან. უაითმა გამოიყენა „სტრიქონი სტრიქონზე“ მეთოდოლოგია, როდესაც სმითის მცდარ მოსაზრებას პასუხობდა. უაითი ამტკიცებდა, რომ თუ დანიელის მეორე თავში წარმოდგენილი უკანასკნელი ძალა, დანიელის მეშვიდე თავში წარმოდგენილი უკანასკნელი ძალა და დანიელის მერვე თავში წარმოდგენილი უკანასკნელი ძალა—all Rome, მაშინ მოწმეთა სამი ხაზის საფუძველზე ის ძალა, რომელიც დანიელის მეთერთმეტე თავში თავის დასასრულს აღწევს, არის რომი და არა სმითის მტკიცება, რომ იგი თურქეთია.

მესამე ანგელოზის წინასწარმეტყველური მოძრაობა, რომელიც 1989 წელს დაიწყო, 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ მალევე, იოელის პირველი თავის შესახებ დავის წინაშე აღმოჩნდა. პირველ ხუთ მუხლში ორი მოწმე — პირველად თაობები, შემდეგ კი მწერები — ავლენენ თანდათანობით განადგურებას, რომელიც რომმა ადვენტიზმს მოუვლინა. წინასწარმეტყველებაში „მთვრალეები“, ესაიას თანახმად, არიან „აბუჩად ამგდებარი კაცნი, რომელნიც იერუსალიმს განაგებენ“. ისინი იღვიძებენ მეოთხე და უკანასკნელ თაობაში. ეს თანდათანობითი განადგურება სულიერი განადგურებაა, ვინაიდან იგი უკანასკნელი დღეების იერუსალიმს მიმართავს, და 1863 წლის ამბოხებიდან მოყოლებული, ლაოდიკიელმა მეშვიდე დღის ადვენტისტებმა თანდათანობით შეითვისეს რომის მოძღვრებები.

უფლის სიტყვა, რომელიც მოვიდა იოელთან, ფეთუელის ძესთან. ისმინეთ ეს, მოხუცნო, და ყური უგდეთ, ქვეყნის ყოველი მკვიდრნო. თუ მომხდარა ეს თქვენს დღეებში, ან თქვენი მამების დღეებში? უამბეთ ამის შესახებ თქვენს შვილებს, და თქვენმა შვილებმა — თავიანთ შვილებს, ხოლო მათმა შვილებმა — სხვა თაობას. რაც პალმერვორმმა დატოვა, კალიამ შეჭამა; რაც კალიამ დატოვა, კანკერვორმმა შეჭამა; და რაც კანკერვორმმა დატოვა, მუხლუხომ შეჭამა. გამოიღვიძეთ, მთვრალნო, და იტირეთ; ივალაღეთ, ღვინის ყოველი მსმელნო, ახალი ღვინის

გამო, რადგან აღიკვეთა იგი თქვენი პირიდან. იოელი 1:1-5.

მას შემდეგ, რაც ნიუ-იორკის ქალაქის დიდი შენობები დაეცა, გაიგეს, რომ იმ დროს გვიანმა წვიმამ „შესხურება“ დაიწყო, და რომ აბაკუმის წიგნის მეორე თავში აღწერილი დავა, რომელიც მილერიტულ ისტორიაში აღსრულდა, კვლავ დაიწყო. ეს დავა სწორ წინასწარმეტყველურ მეთოდოლოგიას შეეხებოდა.

მე ვიდგები ჩემს სადარაჯოზე, და დავდგები გოდოლზე, და ვუყურებ, რათა ვიხილო, რას მეტყვის იგი მე, და რა უნდა ვუპასუხო, როცა მხილებული ვიქნები. და მიპასუხა უფალმა და მითხრა: დაწერე ხილვა და ცხადად აღბეჭდე დაფებზე, რათა მსწრაფლ ირბინოს მისმა მკითხველმა. რადგან ხილვა ჯერ კიდევ დანიშნული ჟამისთვის არის, მაგრამ ბოლოს ალაპარაკდება და არ იცრუებს; თუმცა დაყოვნდეს, დაელოდე მას, რადგან უეჭველად მოვა, არ დააგვიანდება. აჰა, მისი სული, რომელიც აღზევებულია, არ არის მართალი მასში; ხოლო მართალი იცოცხლებს თავისი რწმენით. დიახაც, რადგან ღვინით სცოდავს, იგი ქედმაღალი კაცია, და შინ არ ჩერდება; ჯოჯოხეთივით აფართოებს თავის სურვილს, და სიკვდილივით არის, და ვერ ძღება, არამედ იკრებს თავისთან ყველა ერს და თავს უყრის ყველა ხალხს. აბაკუმი 2:1-5.

აბაკუმის მეორე თავის გამოცდა წინასწარმეტყველურად ასახავდა ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობის გამოცდას, რომელიც დაიწყო მაშინ, როდესაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლიერი ანგელოზი 2001 წლის 11 სექტემბერს ჩამოვიდა. მაშინ დაიწყო დავა მათ შორის, ვინც იდგა ადვენტიზმის საფუძვლებზე, რომლებიც წარმოდგენილი იყო 1843 წლის პიონერულ სქემაზე, და მათ შორის, ვინც აბაკუმში „ღვინით“ სცოდავს და რომლებიც იყვნენ იოელის „მთვრალნი“, რომელთაც შემდეგ „გაიღვიძეს“, მხოლოდ იმისთვის, რომ „ახალი ღვინო“ მათ „პირთაგან“ მოეკვეთათ.

პირველ მუხლში ებრაული სიტყვა, ნათარგმნი როგორც „შერისხული“, ნიშნავს „ეკამათა“. არგუმენტი, რომელიც მილერიტ მცველებს მიეცათ, წარმოდგენილი იყო 1843 წლის პიონერულ დიაგრამაზე, რომელიც 1842 წლის მაისში გამოიცა ამ მუხლების აღსრულებით. ერთი კლასი, რომელიც თავისი რწმენით ცხოვრობდა, დავაში იყო იმ პერიოდის წინასწარმეტყველური ახლანდელი ჭეშმარიტების უწყების შესახებ მეორე კლასთან, რომელიც ღვინით სცოდავდა. ესენი არიან იოელის მთვრალეები, რომლებიც იღვიძებენ, რათა აღმოაჩინონ, რომ ღვინო, მოძღვრების სიმბოლო, მათ ბაგეთაგან არის მოკვეთილი. ესენი არიან ესაიას ეფრემის მთვრალეები, რომლებიც იერუსალიმზე ბატონობენ და ვერ ძალუძთ დალუქული წიგნის გაგება.

ვაი ამპარტავნების გვირგვინს, ეფრემის მთვრალეებს, რომელთა დიდებული მშვენიერება ჭკნობადი ყვავილია, და რომელიც ღვინით ძლეულთა ნოყიერი ველების თავს ადგას! აჰა, უფალს ჰყავს ძლიერი და ძალმოსილი, რომელიც სეტყვის ქარბუქივით და დამღუპველი გრიგალივით, როგორც ადიდებულ ძლიერ წყალთა მოვარდნა, ხელით დაანარცხებს მიწაზე. ამპარტავნების გვირგვინი, ეფრემის მთვრალეები, ფეხქვეშ გაითელებიან.... შეჩერდით და გაოცდით; იყვირეთ და ღაღადეთ: ისინი მთვრალნი არიან, მაგრამ არა ღვინით; ბარბაცებენ, მაგრამ არა თრობის სასმელით.... ამიტომ ისმინეთ უფლის სიტყვა, ჰოი დამცინავნო კაცნო,

რომელნიც მართავთ ამ ხალხს, რომელიც იერუსალიმშია. რადგან უფალმა დაგასხათ თქვენ ღრმა ძილის სული და დახუჭა თქვენი თვალები; წინასწარმეტყველნი და თქვენი მთავარნი, მნახველნი, დაფარა მან. და ყოველი ხილვა თქვენთვის იქცა დაბეჭდილი წიგნის სიტყვებად, რომელსაც აწვდიან სწავლულს და ეუბნებიან: „წაიკითხე ეს, გთხოვ“; ხოლო იგი ამბობს: „არ შემიძლია, რადგან დაბეჭდილია“. და წიგნი მიეცემა უსწავლელს და ეუბნებიან: „წაიკითხე ეს, გთხოვ“; ხოლო იგი ამბობს: „უსწავლელი ვარ“. ესაია 28:1–3, 14; 29:9–12.

ჰაბაკუკის მსჯელობა ეფრემის მთვრალეებსა და მათ შორის, ვინც ღვთის წინასწარმეტყველურ სიტყვაში რწმენით დადის, განსაკუთრებულად განისაზღვრება, როგორც დავა ესაიას მოწმობაში მართებულისა და მცდარის მეთოდოლოგიის შესახებ; რადგან ესაია მიუთითებს, რომ სწორედ „სტრიქონი სტრიქონზე“ მეთოდოლოგია აყენებს მთვრალეებს საცდურად, რის შედეგადაც ისინი წაბორძიკდებიან და სიკვდილის აღთქმაში შევლენ.

მაგრამ ისინიც შეცდნენ ღვინით, და მაგარი სასმელით გზას ასცდნენ; მღვდელი და წინასწარმეტყველი შეცდნენ მაგარი სასმელით, ღვინომ შთანთქა ისინი, მაგარი სასმელით გზას ასცდნენ; ხილვაში ცდებიან, სამართალში ბორძიკობენ. რადგან ყველა სუფრა სავსეა ნარწყევითა და სიბინძურით, ისე რომ სუფთა ადგილი აღარ არის. ვის ასწავლის იგი ცოდნას? და ვის გააგებინებს მოძღვრებას? განა მათ, ვინც რძეს არიან მოწყვეტილნი და ძუძუს მოცილებულნი? რადგან მცნება უნდა იყოს მცნებაზე, მცნება მცნებაზე; ხაზი ხაზზე, ხაზი ხაზზე; აქ ცოტაოდენი და იქ ცოტაოდენი: რადგან ბორძიკიანი ბაგეებით და უცხო ენით ელაპარაკება იგი ამ ხალხს. მათ, ვისაც უთხრა: ეს არის განსვენება, რომლითაც დაქანცულს შეგიძლიათ მოასვენოთ; და ეს არის განახლება; მაგრამ არ ისურვეს მოსმენა. ამიტომ უფლის სიტყვა მათთვის იყო: მცნება მცნებაზე, მცნება მცნებაზე; ხაზი ხაზზე, ხაზი ხაზზე; აქ ცოტაოდენი და იქ ცოტაოდენი; რათა წავიდნენ, ზურგით გადაცვივდნენ, შეიმუსრონ, მახეში გაებან და შეპყრობილ იქნენ. ამიტომ ისმინეთ უფლის სიტყვა, თქვენ, აბუჩად ამგდებნო კაცნო, რომელნიც მართავთ ამ ხალხს, რომელიც იერუსალიმშია. რადგან თქვით: ჩვენ სიკვდილთან აღთქმა დავდეთ და ჯოჯოხეთთან შეთანხმებაში ვართ; როცა გადამსცდარი მათრახი გადაივლის, ჩვენამდე ვერ მოაღწევს; რადგან სიცრუე ვყავით ჩვენს თავშესაფრად, და სიყალბის ქვეშ დავიმალეთ. ესაია 28:7–15.

შემდეგ ესაია განსაზღვრავს, რა ჩადო ღმერთმა აბაკუმის დავაში, რაც მსჯავრს მოიტანდა მთვრალეებზე; და ეს იყო საძირკვლის ქვა, ლევინთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის „შვიდგზის“, რომელიც იყო პირველი დროითი წინასწარმეტყველება, რომლის გაგებამდეც გაბრიელმა და ანგელოზებმა უილიამ მილერი მიიყვანეს.

ამიტომ, ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, მე ვდებ სიონში საძირკვლად ქვას, გამოცდილ ქვას, ძვირფას ქვაკუთხედს, მტკიცე საფუძველს; ვისაც სწამს, არ აჩქარდება. სამართალსაც გავავლებ საზომი თოკით და სიმართლეს — შვეულით; სეტყვა წალეკავს სიცრუის თავშესაფარს და წყლები დაფარავს სამალავს. და თქვენი აღთქმა სიკვდილთან გაუქმდება, და თქვენი შეთანხმება ჯოჯოხეთთან ვერ დარჩება ძალაში; როცა გადმოივლის ყოვლისმომცველი სასჯელი, მაშინ მის მიერ

შეითვლებით. ესაია 28:16–18.

უფალმა თავისი ხალხი ძველ ბილიკებზე დააბრუნა თუ არა, მალევე, 2001 წლის 11 სექტემბრიდან მოყოლებული, მოძრაობაში მონაწილე ერთმა ჯგუფმა დაასკვნა, რომ იოელის ოთხი მწერი მესამე ვაის ისლამს წარმოადგენდა. როდესაც „ხაზი ხაზზე“ მეთოდოლოგია ღმერთის ხალხს იმ საბოლოო თაობაში გაეხსნა, აღიარებულ იქნა ერთი უმნიშვნელოვანესი წინასწარმეტყველური წესი. ეს წესი არის წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენება, და იმ ჯგუფმა, რომელმაც დაასკვნა, რომ იოელის ოთხი თაობა მესამე ვაის ისლამს წარმოადგენდა, არასწორად გამოიყენა წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების წესი, რათა თავისი მცდარი გამოყენება განემტკიცებინა.

შემდეგ, 2014 წლის პერიოდში, სატანას მიეცა ნება, ამ მოძრაობაში შემოსულიყო დიდი ბრიტანეთიდან და ავსტრალიიდან მომდინარე ჰომოსექსუალური „woke“ დღის წესრიგით, რომელმაც თავისი შეტევა დააფუძნა დანიელის მეთერთმეტე თავის პირველიდან მეთხუთმეტე მუხლამდე წარმოდგენილი ისტორიის ცრუ განმარტებაზე. პროჰომოსექსუალმა ლიდერებმა, რომლებმაც შეაღწიეს ამ მოძრაობაში და შეუტყეს მას, საბოლოოდ განაცხადეს, რომ ადვენტიზმს სჭირდებოდა ბოდის მოხდა რომის პაპის წინაშე, რადგან, მათი თქმით, თითქოს მან ცრუ ბრალდებები წაუყენა ანტიქრისტეს — რომის პაპს. ამ თავდასხმის მიზანი იყო ამ მოძრაობის მოკვლა და, უპირველესად, დაბნეულობის გამოწვევა სწორედ იმ მონაკვეთზე (დანიელი 11:1–15), სადაც იდენტიფიცირებულნი არიან „შენი ხალხის მძარცველნი“.

ყველა ეს დავა სატანის მცდელობა იყო, დაეხსია პაპური რომის სიმბოლო. არაფერია ახალი მზის ქვეშ, როგორც თქვა იმ უბრძენესმა კაცმა, ვინც კი ოდესმე უცხოვრია. დღეს დავა კვლავ რომის იდენტიფიკაციაზეა დაფუძნებული, რომელიც სიმბოლურად წარმოდგენილია როგორც „შენი ერის მძარცველები“. ახალი და კერძო განმარტება ამტკიცებს, რომ „შენი ერის მძარცველები“ არის ამერიკის შეერთებული შტატები, და ამით ისინი აშკარად ვერ აცნობიერებენ, რომ ეს არის ზუსტად იგივე დავა, რაც პირველი დავა მიღერიტებსა და პროტესტანტებს შორის; ასევე ვერ იგებენ იმ ძველ გამონათქვამს, რომელიც მეთექვსმეტე საუკუნის ავტორს, ჯონ ჰეივუდს მიეწერება და ამბობს: „არიან ისეთნი, ვინც იმდენად ბრძანნი არიან, რომ არ სურთ ხედვა.“ მისი ამ გამოთქმის სხვა ვარიანტია: „არიან ისეთნი, ვინც იმდენად ყრუნი არიან, რომ არ სურთ მოსმენა.“ უმეტესობამ, სავარაუდოდ, არც იცის, რომ ეს ფრაზა ჰეივუდს მიეწერება და არც ესმის, რომ ჰეივუდის ეს გამონათქვამი ბიბლიურ მუხლებიდან მომდინარეობს, როგორც არის იერემიასა და ესაიაში, და რომლებიც იესომ ახალ აღთქმაში მოიყვანა.

ისმინეთ ეს ახლა, უგუნურო და გაუგებარო ხალხო, რომელთაც თვალები გაქვთ და ვერ ხედავთ, რომელთაც ყურები გაქვთ და არ ისმენთ. იერემია 5:21.

დანიელის „უღვთონი“ და მათეს „უგუნური ქალწულები“ არიან ისინი, რომელნიც ვერ იგებენ „ცოდნის მომატებას“. ცოდნის მომატება 1989 წელს უპირველესად იყო იმის გაცნობიერება, რომ დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვსი მუხლი ასახავს პაპობის, ანუ, როგორც მე ვუწოდებ, თანამედროვე რომის საბოლოო აღზევებასა და დაცემას. ეს მუხლები მიუთითებს შეერთებულ შტატებზე, თუმცა მხოლოდ

შეერთებული შტატების პაპის ძალაუფლებასთან დამოკიდებულების კუთხით. „უღვთონი“ და „უგუნურნი“ დაპირისპირებულნი არიან „ბრძენთ“, და უკანასკნელი დღეების ბრძენთ ნამდვილად აქვთ გაგება 1989 წლის ცოდნის მომატებისა. უგუნურნი არიან ისინი, რომელთაც თვალები აქვთ, მაგრამ ვერ ხედავენ, და ყურები აქვთ, მაგრამ არ ესმით.

მეც მოვისმინე უფლის ხმა, რომელიც ამბობდა: „ვინ გაგზავნო, და ვინ წავა ჩვენთვის?“ მაშინ ვთქვი მე: „აჰა, აქა ვარ მე; მე გამგზავნე.“ და თქვა მან: „წადი და უთხარი ამ ხალხს: სმენით ისმინეთ, მაგრამ ნუ შეიგნებთ; ხილვით იხილეთ, მაგრამ ნუ მიხვდებით. გაასუქე გული ამ ხალხისა, დაუმძიმე მათ ყურები და დაუხუჭე თვალები, რათა არ იხილონ თავიანთი თვალებით, არ ისმინონ თავიანთი ყურებით, არ შეიგნონ თავიანთი გულით, არ მოიქცნენ და არ განიკურნონ.“ ესაია 6:8–10.

ესაიას მეექვსე თავში მიმართული ხალხი არიან ისინი, ვინც აცხადებს, რომ დგანან „აწმყო ჭეშმარიტების“ უწყებაში, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს მოვიდა, რადგან ესაიას მეექვსე თავი ამ მონაკვეთს აღნიშნავს, როგორც მოვლენილს იმ დროს, როდესაც „მთელი ქვეყანა სავსეა უფლის დიდებით“. ქვეყანა განათლდა ღვთის დიდებით, როდესაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი ჩამოვიდა, იმ დროს, როცა ნიუ-იორკის დიდი შენობები ღვთის შეხებით დაემხო.

იმ წელს, როცა მეფე უზია მოკვდა, ვიხილე უფალი, ტახტზე მჯდომარე, მაღალი და აღმატებული, და მისი სამოსლის კალთა ტაძარს ავსებდა. მის ზემოთ იდგნენ სერაფიმები: თითოეულს ექვსი ფრთა ჰქონდა; ორით თავის სახეს იფარავდა, ორით თავის ფეხებს იფარავდა, და ორით დაფრინავდა. და ერთი მეორეს შეჰღალაღებდა და ამბობდა: წმიდა, წმიდა, წმიდა არს ცაბაოთ უფალი; მთელი ქვეყანა სავსეა მისი დიდებით. და კარის წირთხლები შეიძრნენ მღალაღებლის ხმაზე, და სახლი კვამლით აივსო. ესაია 6:1–4.

დღის ვაითი ანგელოზის გამოცხადებას აკავშირებს იმ მოვლენასთან, რომელიც აღნიშნავს იმ დროს, როდესაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი მთელ დედამიწას თავისი დიდებით ავსებს.

„როდესაც ღმერთი ესაიას თავისი ერისათვის შეტყობინებით გაგზავნას აპირებდა, მან წინასწარმეტყველს პირველად ნება მისცა, ხილვაში ეხილა საწმიდრის შიგნით არსებული წმიდათა წმიდა. უეცრად ტაძრის კარიბჭე და შიდა კრეტსაბმელი თითქოს აიწია ან გადაიწია, და მას ნება მიეცა, შიგნით შეეხედა, წმიდათა წმიდაში, სადაც თვით წინასწარმეტყველის ფეხსაც კი არ შეეძლო შესვლა. მის წინ აღიმართა ხილვა იეჰოვასი, ტახტზე მჯდომარისა, მაღლად და ამაღლებულად, მაშინ როცა მისი დიდების კალთა ავსებდა ტაძარს. ტახტის ირგვლივ სერაფიმნი იდგნენ, ვითარცა დიდი მეფის მცველნი, და მათ ირეკლავდნენ იმ დიდებას, რომელიც მათ გარს ერტყა. როდესაც მათი სადიდებელი გალობა თავყვანისცემის ღრმა ბგერებით გაისმოდა, კარიბჭის ბურჯები ირყეოდნენ, თითქოს მიწისძვრას შეერყია. ცოდვით შეუბილწავი ბაგეებით ეს ანგელოზები ღმერთის ქებას აღავლენდნენ. „წმიდა, წმიდა, წმიდაა ცაბაოთ უფალი“, — ღაღადებდნენ ისინი; „მთელი ქვეყანა სავსეა მისი დიდებით“. [იხ. ესაია 6:1–8.]

„ტახტის ირგვლივ მყოფი სერაფიმები იმდენად არიან აღვსილნი მოკრძალებული მოწიწებით, როდესაც ღვთის დიდებას ჭვრეტენ, რომ ერთი წამითაც კი არ უყურებენ საკუთარ თავს აღტაცებით. მათი ქება მიმართულია ლაშქართა უფლისადმი. როდესაც ისინი მომავალს შესცქერიან, როცა მთელი დედამიწა აღივსება მისი დიდებით, გამარჯვების სიმღერა ერთისგან მეორეს გადაეცემა საამო საგალობელში: „წმიდა, წმიდა, წმიდაა ლაშქართა უფალი.““ Gospel Workers, 21.

ესაიას, რომელიც წარმოადგენდა ღვთის ხალხს ბეჭდვის ჟამის განმავლობაში, რომელიც დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს, მიეცა ცნობა, რათა მიეტანა ხალხისთვის, რომელთაც თვალები ჰქონდათ, მაგრამ არ აირჩიეს ეხილათ, და ყურები ჰქონდათ, მაგრამ არ აირჩიეს ესმინათ. იესო, როგორც ალფა და ომეგა, ასახავს ას ორმოცდაოთხი ათასის ბეჭდვის ჟამის დასასრულს დასაწყისთან ერთად. დასასრულს კვლავ იქნება ესაიათი წარმოდგენილი მაცნე, რომელსაც მიაქვს ცნობა ხალხისთვის, რომლებიც არჩევენ არ დაინახონ და არ მოისმინონ. ეს ცნობა წარმოშობს ას ორმოცდაოთხი ათასის საბოლოო განწმედას. ეს ცნობა არის ჭეშმარიტების სიტყვები, რომლებიც მოტანილია ღვთის წინასწარმეტყველური მოწმობიდან. ეს წინასწარმეტყველური მოწმობა არის „ხილვა“, რომელიც მტკიცდება ძალით, სიმბოლურად აღნიშნულით როგორც „შენი ხალხის მძარცველნი“.

შემდეგ სტატიაში თითოეულ ამ დავას ავიღებთ და სტრიქონ-სტრიქონ დავადებთ ერთმანეთზე. მილერიტა ხაზი, სმიტისა და უაითის ხაზი, „მუდმივის“ ხაზი, 1989 წლის „ჩრდილოეთის მეფის“ ხაზი, იოელის მწერების ხაზი და მიმდინარე დავა. ექვსი ძველი დავა, რომლებიც, როდესაც სტრიქონ-სტრიქონ განიხილება, ნათლად ამტკიცებს პირველი დავის ჭეშმარიტებას, რომელიც 1843 წლის პიონერთა დიაგრამაზეა წარმოდგენილი. ეს ჭეშმარიტება ისაა, რომ რომი არის „შენი ხალხის მძარცველნი“, რომლებიც თავს აღიმაღლებენ, და დაეცემიან, და დაამტკიცებენ ხილვას.

„ვიხილე, რომ 1843 წლის დიაგრამა უფლის ხელით იყო წარმართული და რომ იგი არ უნდა შეცვლილიყო; რომ რიცხვები ისეთი იყო, როგორსაც იგი ისურვებდა; რომ მისი ხელი გადაფარებული იყო და ზოგიერთ რიცხვში შეცდომას მალავდა, რათა ვერავის დაენახა იგი, ვიდრე მისი ხელი არ იქნა მოცილებული.“ Early Writings, 74.

იმ სქემაზე წარმოდგენილი ჭეშმარიტებების უარყოფა ერთდროულად ნიშნავს წინასწარმეტყველების სულის ავტორიტეტის უარყოფასაც; და სქემა მიუთითებს, რომ „ხილვას“ ამყარებს რომი და არა შეერთებული შტატები — იმ ხილვას, რომლის შესახებაც სოლომონი გვასწავლის, რომ იმ „ხილვის“ გარეშე ღვთის ხალხი დაილუპება.

„სატანა არის... გამუდმებით თავს ახვევს ყალბს, რათა ადამიანებს ჭეშმარიტებიდან გადაახვევინოს. სატანის უკანასკნელი მოტყუება სწორედ ის იქნება, რომ ძალადაკარგულად აქციოს ღვთის სულის მოწმობა. „სადაც ხილვა არ არის, ერი ილუპება“ (იგავები 29:18). სატანა მოხერხებულად იმოქმედებს, სხვადასხვა გზითა და სხვადასხვა საშუალების მეშვეობით, რათა შეარყიოს ღვთის ნარჩომი ხალხის ნდობა ჭეშმარიტი მოწმობის მიმართ.“

„მოწმობათა წინააღმდეგ აღიძვრება სიძულვილი, რომელიც სატანურია. სატანის მოქმედება იმაში იქნება, რომ შეარყიოს ეკლესიების რწმენა მათ მიმართ, და ამის მიზეზი ეს არის: სატანას არ ექნება ასე ნათლად გახსნილი გზა, რომ შემოიტანოს თავისი ცდუნებები და სულები შეკრას თავის სიცრუეებში, თუ ღვთის სულის გაფრთხილებებს, მხილებებსა და რჩევებს ყურს დაუგდებენ.“ Selected Messages, წიგნი 1, 48.

„იგი, ვინც ზედაპირის მიღმა ხედავს და ყოველი ადამიანის გულს კითხულობს, ამბობს მათზე, რომელთაც დიდი ნათელი ჰქონდათ: „ისინი არ არიან შეჭირვებულნი და შეძრწუნებულნი თავიანთი ზნეობრივი და სულიერი მდგომარეობის გამო.“ დიახ, მათ აირჩიეს თავიანთი გზები და მათ სულს სიამოვნება აქვს თავიანთ სისამაგლეებში. მეც ავირჩევ მათ ცთომილებებს და მათ შიშებს მოვუვლენ; რადგან როცა ვუხმე, არავინ მიპასუხა; როცა ვლაპარაკობდი, არ ისმინეს; არამედ ბოროტებას სჩადიოდნენ ჩემს თვალწინ და ირჩევდნენ იმას, რაც მე არ მსიამოვნებდა.“ „ღმერთი მოუვლენს მათ ძლიერ საცდურს, რათა ირწმუნონ სიცრუე,“ რადგან „არ მიიღეს ჭეშმარიტების სიყვარული, რათა გადარჩენილიყვნენ,“ „არამედ სიამოვნება ჰქონდათ უსამართლობაში.“ ესაია 66:3, 4; 2 თესალონიკელთა 2:11, 10, 12.

„ზეციურმა მოძღვარმა იკითხა: ‘რა უფრო ძლიერი ცდუნება შეიძლება აცდუნებდეს გონებას, ვიდრე ის მოჩვენება, რომ შენ სწორ საფუძველზე აშენებ და რომ ღმერთი იღებს შენს საქმეებს, მაშინ როცა სინამდვილეში მრავალ საქმეს ამქვეყნიური პოლიტიკის მიხედვით აკეთებ და იეჰოვას წინააღმდეგ სცოდავ? ოჰ, ეს დიდი მოტყუებაა, მომხიბლავი ცდომილება, რომელიც იპყრობს გონებას, როდესაც ადამიანები, რომელთაც ოდესღაც ჭეშმარიტება იცოდნენ, ღვთისმოსაობის გარეგნობას მის სულსა და ძალაში ურევენ; როდესაც ჰგონიათ, რომ მდიდარნი არიან, გამდიდრებულნი სიკეთით და არაფერი სჭირდებათ, მაშინ როცა სინამდვილეში ყველაფერი სჭირდებათ.“ მოწმობანი, ტომი 8, 249, 250.